

Ya Davulcuya Ya Zurnacıya

– 4harf1kelime · 06 Eylül 2015

Yazar, uykusunun kaçtığı bir gecede izlediği bir filmde esinlenerek kâğıda döker yazısını...

“Uykunun tutmadığı bir gecede, daha önceden izleme fırsatım olmayan ama izlemeyi istediğim bir filmi izlerken aslında epeydir dikkatimi çeken bir konu üzerine yazıyorum... Birçok filmde olduğu gibi orada da sınıf farklılığını dile getiren bir aşk söz konusuydu... Ve filmin bir yerinde az çok yada çok az tanıdık gelen bir atasözü geçti... Ama ben, TDK'nın sitesindeki orijinal hâlini yazacağım... 'Kızı gönlüne bırakırsan ya davulcuya kaçır (varır) ya zurnacıya.' atasözü... Ben de bu konuda fikirlerimi paylaşmak istedim... Eh malum uykum da kaçmış durumda zaten...” Yazar; yüzüne hafif bir tebessüm kondurup, gecenin sessizliğinde yazısına devam eder...

“Aslında birçoğumuz eski Türk filmleri sayesinde bu konuya hiç de yabancı sayılmayız muhtemelen... Fakir oğlan, zengin kız hikâyesi... Elbette ki bu durumda ailelerin de haklı oldukları yönler vardır... Neticede birçok akli başında aile –evlatlarına zulmetmeyen, özürlü yada özürsüz demeyip evlatları arasında ayrımcılık yapmayanlar ve benzer aileler- çocuklarının mutlu olmasını, hayırlı, huzurlu bir hayat sürmesini ister ki bu da en doğal haklarıdır... Yaşları itibariyle tecrübelerine dayanarak konuşurlar... Onların çoğu tecrübelerinin doğruluk payı inkâr edilemez... Ama onların zamanı ile şimdiki zamanın arasındaki farklar olduğu da göz ardı edilemez... Bu durumu dikkate aldığınızda büyüklerimizin tecrübelerinin –doğru yada yanlış- bizlere yol gösterici bir rehber niteliği taşıdığını kabul etmek gerekir...”

“Ama derler ya ‘Gönül bu... Ota da konar...’ diye... Sözün devamı biraz argoya kaçtığı için yazmamayı tercih ettim...” Yazar; hafif bir ara verip, önce pencereden dışarı bakar sonra da saate... Gözleri yorulduğu için yazıya bir an önce devam edip kısa zamanda bitirmeyi düşünür... “Gönül, sevdaya kapıldı mı gözünü dışarıya kapatabilir... Tek doğru olanın, sadece kendi bildikleri olduğunu düşünebilir... Bu durumda zurnacıya da gönül verebilir davulcuya da...”

“Hâlbuki asıl mesele sevilen kişinin davulcu, zurnacı yada çöpçü olması değildir... Asıl mesele sevilen kişinin yada sevginin paylaşılacağı kişinin doğru olmasıdır... Ekmeğini taştan çıkarsın da varsın hurdacı olsun... Zaten ölümlü dünya değil mi...? Kim yanında öbür tarafa maddiyatını götürebilmiş...? Bir sevgide önemli olan meslek değildir, inançtır... Şu iki şeyi unutmamaya çalışın; aza tamah etmeyen çoğu bulamaz ve Yüce Yaradan, herkese rızkını verir... Mesele onu bulabilmektir...”